

ASETUKSET

KOMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) 2016/451,

annettu 16 päivänä joulukuuta 2015,

yhteisen kriisinratkaisurahaston sijoitusstrategiaa koskevien yleisten periaatteiden ja perusteiden ja hallintoa koskevien sääntöjen vahvistamisesta

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismin ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta 15 päivänä heinäkuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 806/2014 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 75 artiklan 4 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksella (EU) N:o 806/2014 on perustettu yhteinen kriisinratkaisurahasto, jäljempänä 'rahasto', jonka omistaa yhteinen kriisinratkaisuneuvosto, jäljempänä 'kriisinratkaisuneuvosto'.
- (2) Rahaston sijoitusstrategian hyväksyminen kuuluu kriisinratkaisuneuvostolle. Sijoitusstrategian yleisissä periaatteissa ja perusteissa olisi määriteltävä strategian keskeiset ja perustavaa laatua olevat osat. Sijoitustoiminnan tavoitteiden tulisi olla yksi näistä osista. Yleisenä tavoitteena tulisi olla rahaston arvon turvaaminen ja rahaston likviditeettivaatimusten tyydyttäminen. Tämä yleinen tavoite on yhdenmukainen sen vaatimuksen kanssa, että kriisinratkaisuneuvostolla on turvallinen ja varovainen sijoitusstrategia. Turvallisin ja likvideinkin omaisuuserä voi kuitenkin tuottaa tappiota, mikä johtuu sijoitustoiminnan ominaisluonteesta, muuttuvista markkinaolosuhteista ja muuttuvasta korkoympäristöstä. Sijoitussalkun tappiollisuuden ei tässä mielessä tulisi merkitä sitä, että olisi rikottu sijoitustoiminnan tavoitteita.
- (3) Asetuksessa (EU) N:o 806/2014 edellytetään, että rahaston hallussa olevat määrät sijoitetaan jäsenvaltioiden tai hallitustenvälisten järjestöjen sitoumuksiin tai omaisuuseriin, joiden likvidiys ja luottokelpoisuus on korkea. Sijoittamisessa on otettava huomioon komission delegoitu asetukset (EU) 2015/61 ⁽²⁾. Delegoidussa asetuksessa määritellään omaisuuserät, joiden likvidiys ja luottoluokka ovat korkeita, ja vahvistetaan vaatimukset, jotka koskevat näiden omaisuuserien koostumusta. Tämän vuoksi omaisuuserät, jotka ovat sijoituskelpoisia rahastolle, ja perusteet, jotka koskevat sijoitussalkun koostumusta, olisi määriteltävä viittaamalla delegoituun asetukseen (EU) 2015/61. Omaisuuserän sijoituskelpoisuuden ei tulisi automaattisesti johtaa siihen, että kriisinratkaisuneuvosto tekee sijoituspäätöksen. Sen sijaan kriisinratkaisuneuvoston olisi aina arvioitava sijoituskelpoiset omaisuuserät. Kun ratkaistaan, onko yksittäinen sijoitus varovaisuusperiaatteen mukainen, olisi otettava huomioon vuorovaikutus sijoituksen ja koko sijoitussalkun välillä. Esimerkiksi omaisuuserä, jonka tuotto vaihtelee voimakkaasti ja jolla on negatiivinen korrelaatio sijoitussalkun kanssa, voi erikseen tarkasteltuna vaikuttaa liian riskialttiilta mutta sillä voi tästä huolimatta olla myönteinen hajautusvaikutus koko sijoitussalkkuun. Jotta kriisinratkaisuneuvosto voisi arvioida sijoituksen likviditeettiä ja luottokelpoisuutta sekä sitä, onko sijoitus sijoitustoiminnan tavoitteiden mukainen, sen olisi arviointiaan varten valittava, mitä tasoa koskevaa tietoa (liikkeeseenlaskija-, omaisuuseräluokka- tai arvopaperitaso) ja mistä tietolähteestä tulevaa tietoa se käyttää.
- (4) Olisi vahvistettava perusteet, joiden mukaan alakohtainen hajautus määritetään tarkemmin. Jotta alakohtaista hajautusta voitaisiin soveltaa, olisi määriteltävä käsite "ala". Käytännön syistä olisi hyödynnettävä korkeita alakohtaisen luokituksen tasoa. Neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2223/96 ⁽³⁾ määritellään institutionaaliset

⁽¹⁾ EUVL L 225, 30.7.2014, s. 1.

⁽²⁾ Komission delegoitu asetukset (EU) 2015/61, annettu 10 päivänä lokakuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 täydentämisestä luottolaitosten maksuvalmiusvaatimuksen osalta (EUVL L 11, 17.1.2015, s. 1).

⁽³⁾ Neuvoston asetukset (EY) N:o 2223/96, annettu 25 päivänä kesäkuuta 1996, Euroopan kansantalouden tilinpito- ja aluetilinpitojärjestelmästä yhteisössä (EYVL L 310, 30.11.1996, s. 1).

sektorit, joita voidaan hyödyntää rahaston sijoitusten hajautuksessa talouden toimijan lajin mukaan. Lisäksi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1893/2006 ⁽¹⁾ määritellään tilastollinen toimialaluokitus, jonka korkein taso eli pääluokka soveltuu kriisinratkaisuneuvoston hajautusperusteeksi. Rahaston tehtävä huomioon ottaen olisi rajoitettava välittömien finanssialan riskien lisäksi myöskin välillisiä riskejä.

- (5) Olisi vahvistettava perusteet, joiden mukaan maantieteellinen hajautus määritetään tarkemmin. Varmistaakseen tehokkaan maantieteellisen hajautuksen kriisinratkaisuneuvoston olisi hyödynnettävä jo olemassa olevia perusteita eli asetuksen (EU) N:o 806/2014 77 artiklassa tarkoitettuja periaatteita. Näissä periaatteissa edellytetään, että kunkin rahastoon osallistuvan jäsenvaltion osalta lasketaan jäsenvaltioon sijoittautuneiden laitosten vakausmaksujen suhteellinen osuus. Kun otetaan huomioon se, että nämä osuudet perustuvat vakausmaksuja maksavien luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten kokoon ja että osuudet on mukautettu laitosten ja yritysten riskiprofiiliin, osuudet ovat suoraan suhteessa vastaavien rahoitusmarkkinoiden kokoon ja syvyyteen. Koska jotkin muut näkökohdat voivat puoltaa lisäsijoituksen tekemistä jossakin rahastoon osallistuvassa jäsenvaltiossa, olisi luotava puskuri, jonka turvin kriisinratkaisuneuvosto saa enemmän harkintavaltaa sijoitusten tekemiseen samalla kun varmistetaan vähimmäishajautus riittävän monen rahastoon osallistuvan jäsenvaltion välillä. Koska näitä osuuksia ei voida laskea sijoituksille, jotka kohdistuvat kolmansiin maihin tai muihin kuin rahastoon osallistuviin jäsenvaltioihin, kriisinratkaisuneuvoston on lisäksi määritettävä viimeksi mainituille sijoituksille raja-arvot, jotka suhteutetaan rahastoon osallistuvia jäsenvaltioita koskeviin raja-arvoihin ja jotka määritetään ottamalla huomioon maiden samankaltaisuudet.
- (6) Olisi vahvistettava perusteet, joiden mukaan suhteellinen hajautus määritetään tarkemmin. On varovaisuusperiaatteen mukaista, että kriisinratkaisuneuvosto rajoittaa yksittäiseen liikkeeseenlaskijaan tai liikkeeseenlaskuun kohdistuvaa riskiä ja hyödyntää erilaisia maturiteetteja saavuttaakseen sijoitustavoitteensa. Liikkeeseenlaskuissa yritystodistukselle annetaan ISIN-tunnus (International Securities Identification Number), joka vastaa sijoittajan tiettyä sijoitusta maturiteetin, sijoitetun rahamäärän ja muiden ominaisuuksien suhteen. Siten sijoittaja omistaa 100 prosenttia arvopaperista, vaikkei omistaisikaan 100:aa prosenttia koko yritystodistusohjelmasta. Tämä olisi otettava huomioon, kun määritetään yksittäiseen liikkeeseenlaskuun sovellettavia riskirajoja. Koska peruuttamattomat maksusitoumukset voivat muodostaa merkittävän osan rahaston vakausmaksujen kokonaismäärästä, kriisinratkaisuneuvoston olisi sijoituskeskittymistä koituvaa kokonaisriskiä tarkkaillessaan lisäksi otettava huomioon peruuttamattomille maksusitoumuksille annetut vakuudet.
- (7) Koska sijoitusstrategian olisi oltava varovainen ja turvallinen, kriisinratkaisuneuvoston olisi hyödynnettävä johdannaisia rajoitetusti. Vastapuoliluottoriskin minimoimiseksi kriisinratkaisuneuvoston olisi hyödynnettävä ainoastaan johdannaisia, joiden määrittäminen hoitaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 ⁽²⁾ mukaisesti toimiluvan saanut tai tunnustettu keskusvastapuoli. Vastapuoliriskiä voitaisiin minimoida myös tekemällä liiketoimia tiettyjen keskuspankkien kanssa, jos muut riskit, kuten luottoriskit, ovat asianmukaisesti hallinnassa. Kun otetaan huomioon, että johdannaisia laskevat yleensä liikkeeseen luottolaitokset ja muut yhteisöt, joihin viitataan delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 7 artiklan 4 kohdassa, johdannaisten hyödyntämiseen ei tulisi soveltaa edellä mainitussa säännöksessä asetettua yleistä kieltoa sijoittaa näiden laitosten ja yhteisöjen liikkeeseen laskemiin sijoituskohteisiin.
- (8) Johtokunnan olisi pyrittävä suojaamaan rahastoa siihen osallistuvien jäsenvaltioiden valuuttojen yhdistelmään kohdistuvalta valuuttariskiltä. Suojautuminen olisi toteutettava rahaston taloudellisten valmiuksien mukaisesti, ja siinä olisi otettava huomioon tämänhetkisten tietojen, oletusten ja stressiskenaarioiden mukaiset odotettavissa olevat maksut. Suojautumisen ja jäljelle jäävän suojaamattoman valuuttariskin määrä olisi kalibroitava, jotta rahaston valuuttariski saadaan rajatuksi tasolle, joka on asianmukainen ja vastaa rahaston sijoitustavoitteita.
- (9) Kriisinratkaisuneuvoston olisi hyödynnettävä riskienhallinnan parhaita käytäntöjä, ja sen olisi määriteltävä sisäiset toimivaltuudet ja tehtävät näiden käytäntöjen toteuttamiseksi. Asianmukaisen riskienmittauksen olisi oltava tämän jatkuvan prosessin keskeinen osa.
- (10) Vaikka päätökset siitä, miten sijoitustoimintaa toteutetaan, ja niin ollen siitä, ulkoistetaanko jotkin sijoitustehtävät, kuuluvatkin kriisinratkaisuneuvoston toimivaltaan, sijoittamisessa olisi vältettävä kaikkia mahdollisia ristiriitoja sen varovaisen ja turvallisen toiminnan kanssa, jota kriisinratkaisuneuvoston tulisi harjoittaa, samoin kuin rahaston yleisten sijoitustavoitteiden kanssa. Tässä olisi otettava huomioon julkinen etu, joka liittyy siihen, että rahasto kykenee täyttämään tehtävänsä kaikkina aikoina. Sen vuoksi kriisinratkaisuneuvoston olisi ulkoistettava sijoitustehtäviä ainoastaan palveluntarjoajille, jotka eivät ole voittoa tavoittelevia yrityksiä. Tämän ei kuitenkaan tulisi estää palveluntarjoajia ja kriisinratkaisuneuvostoa hankkimasta muilta kolmansilta osapuolilta sellaisia tarpeellisia palveluja, jotka ovat luonteeltaan toimeenpanevia. Sitä paitsi kriisinratkaisuneuvostolla tulisi aina olla vastuu kaikesta toiminnasta ja sen valvonnasta, vaikka toimintoja olisikin päätetty ulkoistaa. Kriisinratkaisuneuvoston tulisi mahdollisuuksien mukaan ottaa huomioon tämänhetkiset parhaat finanssialan

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1893/2006, annettu 20 päivänä joulukuuta 2006, tilastollisen toimialaluokituksen NACE Rev. 2 vahvistamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3037/90 ja tiettyjen eri tilastoaloja koskevien yhteisön asetusten muuttamisesta (EUVL L 393, 30.12.2006, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 648/2012, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012, OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppatietorekistereistä (EUVL L 201, 27.7.2012, s. 1).

ulkoistamiskäytännöt, kuten Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitean 14 päivänä joulukuuta 2006 antamat, ulkoistamista koskevat suuntaviivat.

- (11) Siihen asti kun kriisinratkaisuneuvosto on hyväksynyt ensimmäisen sijoitusstrategiansa, sen olisi voitava panna täytäntöön asetuksen (EU) N:o 806/2014 75 artiklan 3 kohdan säännöksiä tekemällä talletuksia keskuspankkeihin. Vastaavasti, ennen kuin tarkat tiedot maantieteellisten keskittymien raja-arvojen määrittämiseksi tämän asetuksen edellyttämällä tavalla ovat käytettävissä, kriisinratkaisuneuvoston olisi voitava käyttää raja-arvojen määrittämiseen arviotietoja.
- (12) Rahaston ainutlaatuisen luonteen vuoksi tässä asetuksessa vahvistetut rahaston sijoitusstrategian yleiset periaatteet ja perusteet ja rahaston hallintoa koskevat säännöt voidaan joutua tarkistamaan suhteellisen pian niiden tultua voimaan sen jälkeen, kun kriisinratkaisuneuvosto on alkanut soveltaa niitä. Säännösten tarkistamista varten kriisinratkaisuneuvoston olisi yhden vuoden kuluttua rahaston perustamisesta annettava komissiolle riittävästi tietoa uusien sääntöjen soveltamisesta käytäntöön, jollei asetuksen (EU) N:o 806/2014 99 artiklan soveltamisesta muuta johdu.
- (13) Tätä asetusta olisi sovellettava 1 päivästä tammikuuta 2016, jolloin rahaston toiminta käynnistyy asetuksen (EU) N:o 806/2014 mukaisesti,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Soveltamisala

1. Tässä asetuksessa vahvistetaan säännöt, joiden mukaan yhteinen kriisinratkaisuneuvosto, jäljempänä 'kriisinratkaisuneuvosto', sijoittaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 806/2014 75 artiklan 3 kohdassa tarkoitetussa yhteisessä kriisinratkaisurahastossa, jäljempänä 'rahasto', olevat määrät.
2. Tätä asetusta ei sovelleta asetuksen (EU) N:o 806/2014 70 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuihin vakuudeksi asetettuihin vähäriskisiin varoihin, joihin ei kohdistu kolmansien osapuolten oikeuksia ja jotka ovat kriisinratkaisuneuvoston vapaasti käytettävissä ja sen yksinomaiseen käyttöön osoitettuja.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

1. 'institutionaalisilla sektoreilla' institutionaalisia sektoreita, jotka on määritelty asetuksen (EY) N:o 2223/96 liitteessä A olevassa 1.28 kohdassa;
2. 'talouden toimialoilla' pääluokkia, jotka on vahvistettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1893/2006 liitteessä I;
3. 'julkisoikeudellisilla laitoksilla' julkisoikeudellisia laitoksia, jotka on määritelty Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/18/EY ⁽¹⁾ 1 artiklan 9 kohdassa;
4. 'EKP:n keskuspankeilla' EKP:n keskuspankkeja, jotka on määritelty Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 ⁽²⁾ 4 artiklan 1 kohdan 45 alakohdassa.

3 artikla

Sijoitustavoitteet

1. Kriisinratkaisuneuvoston on toteutettava varovaista ja turvallista sijoitusstrategiaa, jonka tavoitteena on säilyttää rahastossa olevien määrien arvo ja täyttää rahaston likvideettivaatimukset. Kriisinratkaisuneuvoston on otettava huomioon sekä rahaston taloudelliset valmiudet että odotettavissa olevat maksut, jotka liittyvät asetuksen (EU) N:o 806/2014 76 artiklassa määriteltyyn rahaston tehtävään. Sen on otettava huomioon kaikki saatavilla olevat tiedot sekä asianmukaiset oletukset ja stressiskenaariot.
2. Sijoitusstrategiassa on määriteltävä riskinottohalun taso, ja siinä on esitettävä mahdollisen tappion hyväksyttävä enimmäismäärä tietyn ajanjaksona sekä määriteltävä tämän tappion todennäköisyys.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/18/EY, annettu 31 päivänä maaliskuuta 2004, julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta (EUVL L 134, 30.4.2004, s. 114).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

3. Vaikka rahasto jaetaan kansallisiin rahasto-osuuksiin asetuksen (EU) N:o 806/2014 77 artiklan mukaisesti, tämän asetuksen 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut määrät on sijoitettava yhtenä kokonaisuutena.

4 artikla

Sijoituskelpoiset omaisuuserät

1. Kriisinratkaisuneuvoston on määritettävä sijoituskelpoiset omaisuuserät luottolaitosten likvidejä varoja koskevien yleisten vaatimusten perusteella komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 7 artiklan 2, 4, 5 ja 6 kohdan sekä saman artiklan 7 kohdan a ja b alakohdan mukaisesti.

2. Kriisinratkaisuneuvoston on sijoitettava 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut määrät yksinomaan omaisuuseriin, jotka täyttävät delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 10 artiklan 1 kohdassa, 11 artiklan 1 kohdassa, 12 artiklan 1 kohdan a–e alakohdassa ja 15 artiklan 1 kohdassa säädetyt vaatimukset.

3. Kriisinratkaisuneuvostoon ei sovelleta luottolaitoksia koskevia vaatimuksia, joista säädetään delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 10 artiklan 1 kohdan d alakohdan toisessa virkkeessä ja saman kohdan f alakohdan iii alakohdassa, 11 artiklan 1 kohdan c alakohdan iii alakohdassa ja saman kohdan d alakohdan v alakohdassa ja 12 artiklan 1 kohdan e alakohdan ii alakohdassa.

4. Ennen kuin kriisinratkaisuneuvosto voi sijoittaa sijoituskelpoiseen omaisuuserään, sen on tehtävä omaisuuserästä asianmukainen arviointi, jossa tutkitaan myös omaisuuserän likvidiys ja luottokelpoisuus sekä sen yhdenmukaisuus 3 artiklassa vahvistettujen sijoitustavoitteiden kanssa. Kun ratkaistaan, onko yksittäinen sijoitus varovaisuusperiaatteen mukainen, olisi otettava huomioon vuorovaikutus sijoituksen ja koko sijoitussalkun välillä.

5. Jos jokin omaisuuserä menettää sijoituskelpoisuutensa, kriisinratkaisuneuvoston on asteittain vähennettävä tuon omaisuuserän osuutta rahastossa. Kriisinratkaisuneuvoston on tehtävä tämä sellaisen aikataulun mukaisesti ja sellaisella tavalla, jolla minimoidaan vaikutukset markkinahintoihin, sanotun kuitenkin rajoittamatta 3 artiklan soveltamista.

5 artikla

Sijoitussalkun koostumus

1. Kriisinratkaisuneuvoston on noudatettava seuraavia rahaston sijoitussalkun koostumusta koskevia vaatimuksia:

- a) vähintään 60 prosenttia sijoitussalkusta on koostuttava omaisuuseristä, jotka täyttävät delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 10 artiklan 1 kohdassa säädetyt vaatimukset;
- b) vähintään 30 prosenttia sijoitussalkusta on koostuttava omaisuuseristä, jotka täyttävät delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 10 artiklan 1 kohdan a–e ja g alakohdassa säädetyt vaatimukset;
- c) enintään 15 prosenttia sijoitussalkusta saa olla sijoitettuna omaisuuseriin, jotka täyttävät delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 12 artiklan 1 kohdan a–e alakohdassa säädetyt vaatimukset.

2. Kun sovelletaan 1 kohtaa, omaisuuseriä, jotka täyttävät delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 15 artiklan 1 kohdan vaatimukset, on kohdeltava samalla tavalla kuin kyseisen yrityksen kohde-etuutena olevia omaisuuseriä.

6 artikla

Alakohtainen hajautus

1. Rahastossa olevien määrien sijoitukset on hajautettava riittävästi eri toimialojen kesken.

2. Kriisinratkaisuneuvoston on rajoitettava yksittäisten institutionaalisten sektoreiden ja yksittäisten talouden toimialojen osuutta rahaston sijoituksista.

3. Kriisinratkaisuneuvoston on otettava huomioon se, että talouden toimialojen väliset korrelaatiot voivat vähentää 2 kohdan soveltamisella saavutettua hajautusta.

4. Sen lisäksi, että kriisinratkaisuneuvoston on noudatettava tämän asetuksen 4 artiklan 1 kohdan vaatimuksia, sen on myös rajoitettava välillisiä riskejä, jotka koskevat delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 7 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja liikkeeseenlaskijoita.

7 artikla

Maantieteellinen hajautus

1. Rahastossa olevien määrien sijoitukset on hajautettava maantieteellisesti ottaen huomioon kaikkien sellaisten rahaston menojen rakenne ja koostumus, jotka on arvioitu rahaston talousarvion II osassa asetuksen (EU) N:o 806/2014 60 artiklan mukaisesti.
2. Niiden sijoitusten osuus rahaston kaikista sijoituksista, jotka koskevat tiettyyn rahastoon osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautuneiden liikkeeseenlaskijoiden 4 artiklan mukaisesti sijoituskelpoisia omaisuuseriä, ei saa olla suurempi kuin 1,2 kertaa niiden ennakollisten vakaussuhteiden osuus, jotka on kerätty asetuksen (EU) N:o 806/2014 70 artiklan mukaisesti kyseisessä jäsenvaltiossa toimiluvan saaneilta laitoksilta.
3. Niiden sijoitusten osuuden rahaston kaikista sijoituksista, jotka koskevat tiettyyn muuhun kuin rahastoon osallistuvaan jäsenvaltioon tai tiettyyn kolmanteen maahan sijoittautuneiden liikkeeseenlaskijoiden 4 artiklan mukaisesti sijoituskelpoisia omaisuuseriä, on oltava maantieteellisesti riittävän hajautettu ottaen huomioon sellaiset perusteet kuin talouden koko, rahoitusmarkkinoiden syvyys ja likviditeetti ja muut sijoitustoimintaan liittyvät mahdollisuudet, mukaan lukien riskien hajautusmahdollisuudet.

Näiden sijoitusten osuus ei saa missään tapauksessa ylittää 2 kohdassa vahvistettua enimmäismäärää.

8 artikla

Liikkeeseenlaskijaan ja liikkeeseenlaskuun liittyvä hajautus

1. Kriisinratkaisuneuvoston on asetettava rajat rahaston määrien sijoittamiselle yksittäiseen liikkeeseenlaskuun siten, että sijoitettava enimmäismäärä on enintään 30 prosenttia kustakin liikkeeseenlaskusta. Enimmäismäärän saa ylittää vain, kun sijoituskohde on luonteeltaan sellainen, että jokainen ostettu arvopaperimäärä kyseisestä sijoituskohteesta antaa 100 prosentin omistusoikeuden vastaavaan ISIN-tunnukseen.
2. Kriisinratkaisuneuvoston on asetettava rajat rahaston määrien sijoittamiselle yksittäisen liikkeeseenlaskijan liikkeeseenlaskuihin siten, että sijoitettava enimmäismäärä on enintään 30 prosenttia kunkin liikkeeseenlaskijan kaikista liikkeeseenlaskuista.

9 artikla

Muut hajautusperusteet

1. Kriisinratkaisuneuvoston on pyrittävä hajauttamaan sijoituksia eri maturiteettien kesken, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 3 artiklan soveltamista.
2. Päättyessään hajautuksesta kriisinratkaisuneuvoston on otettava huomioon tämän asetuksen 3 artiklan 1 kohdassa vahvistetut näkökohdat ja tarvittaessa asetuksen (EU) N:o 806/2014 70 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun vakuuden likviditeetti ja muut ominaisuudet.

10 artikla

Johdannaiset

1. Kriisinratkaisuneuvosto saa hyödyntää johdannaisia ainoastaan riskienhallintaan, muun muassa markkina- ja likviditeettiriskien hallintaan. Kriisinratkaisuneuvosto voi antaa suuntaviivoja, joissa määritellään johdannaisen hyväksyttävät käyttötarkoitukset.

2. Kriisinratkaisuneuvosto saa hyödyntää ainoastaan johdannaisia, joiden määrittäjinä toimivat seuraavat tahot:
 - a) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 14 tai 15 artiklan nojalla toimiluvan saanut tai saman asetuksen 25 artiklan nojalla tunnustettu keskusvastapuoli; tai
 - b) keskuspankki sillä edellytyksessä, että saamisilla kyseiseltä keskuspankilta tai valtiolta, jonka keskuspankista on kyse, on luottoluokitus, jonka on antanut valittu ulkoinen luottoluokituslaitos ja joka on vähintään luottoluokassa 1 asetuksen (EU) N:o 575/2013 114 artiklan 2 kohdan mukaisesti.
3. Delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 7 artiklan 4 kohdassa säädettyä vaatimusta ei sovelleta kriisinratkaisuneuvoston hyödyntäessä johdannaisia tämän artiklan mukaisesti.

11 artikla

Valuutat

1. Kriisinratkaisuneuvoston on suojattava rahastoa euroon kohdistuvilta valuuttariskeiltä samoin kuin rahastoon osallistuvien jäsenvaltioiden muihin valuuttoihin kohdistuvilta valuuttariskeiltä ja tällä tavoin varmistettava, että rahaston suojaamaton valuuttariski on rajattu.
2. Hallitakseen 1 kohdassa mainittujen eri valuuttojen välistä valuuttariskiä kriisinratkaisuneuvoston on tarvittaessa otettava huomioon 3 artiklan 1 kohdassa vahvistetut näkökohdat.

12 artikla

Muut yleiset periaatteet

1. Kriisinratkaisuneuvoston on kaikkia sijoituspäätöksiä tehdessään otettava huomioon päätösten mahdolliset vaikutukset rahaston luottokelpoisuuteen, jotta kriisinratkaisuneuvosto turvaa oikeutensa sekä vaihtoehtoisiin rahoituslähteisiin, joista säädetään asetuksen (EU) N:o 806/2014 73 artiklassa, että rahoitusjärjestelyihin, joissa on kyse käytettävien lisävarojen välittömästä saatavuudesta saman asetuksen 74 artiklan mukaisesti.
2. Kriisinratkaisuneuvoston on tehtävä kaikki rahaston sijoituksia koskevat liiketoimet siten, että vaikutukset markkinahintoihin pysyvät rajoitettuina myös vaikeissa markkinatilanteissa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 3 artiklan soveltamista.
3. Koska 1 artiklan 1 kohdassa mainittujen määrien välitön sijoittaminen tai välitön irtautuminen kyseisten määrien sijoituksista voisi vaikuttaa markkinoihin, kriisinratkaisuneuvosto voi sallia, että rahaston sijoitusstrategian yleisistä periaatteista ja perusteista väliaikaisesti hieman poiketaan.

13 artikla

Sijoitusstrategian tarkistaminen

Kriisinratkaisuneuvoston on tarkistettava sijoitusstrategia vuosittain.

14 artikla

Hallinto

1. Kriisinratkaisuneuvoston on vahvistettava hallinnolliset puitteet, mukaan lukien tehtävien ja vastuiden jaot sekä tarvittavat valtuutukset, varmistaakseen sijoitusstrategian tehokkaan täytäntöönpanon.
2. Kriisinratkaisuneuvoston on hyväksyttävä sisäisen valvonnan standardit, joiden avulla varmistetaan sijoitusstrategian täytäntöönpanon, sijoitusstrategian ja tässä asetuksessa vahvistettujen sääntöjen yhdenmukaisuus.
3. Kriisinratkaisuneuvoston johdon istunnon on annettava kriisinratkaisuneuvoston täysistunnolle tiedot sijoitusstrategian täytäntöönpanon tuloksista.

4. Kriisinratkaisuneuvoston on hyväksyttävä sisäiset säännöt ja menettelytavat, jotka ovat tarpeen tämän asetuksen soveltamiseksi.
5. Kriisinratkaisuneuvosto voi perustaa täysistuntoa edustavan komitean, jonka tehtävänä on avustaa kriisinratkaisuneuvostoa tämän asetuksen soveltamisessa.

15 artikla

Riskienhallinta

1. Kriisinratkaisuneuvoston on noudatettava moitteettoman varainhoidon ja riskienhallinnan periaatteita.
2. Kriisinratkaisuneuvoston on kvantifioitava kaikki riskit riskienmittausmenetelmillä, jotka soveltuvat kunkin riskilajin hallintaan ja valvontaan.
3. Kriisinratkaisuneuvoston on sovellettava useita riskienmittausmenetelmiä kuhunkin riskilajiin, katettava analyysissään sekä tähän hetkeen että tulevaisuuteen liittyviä näkökohtia ja hyödynnettävä sekä määrällisiä että laadullisia tietoja, jotta vältetään liiallinen riippuvuus yhdestä riskienmittausmenetelmästä.
4. Kriisinratkaisuneuvoston on täydennettävä säännöllistä riskien mittaamista stressitesteillä ja skenaarioanalyysillä määrittääkseen alueet, joilla riskit ovat suuret, ja arvioidakseen, millaisia yhteisvaikutuksia rahoitusmarkkinoiden häiriöistä voisi aiheutua.

16 artikla

Ulkoistaminen

1. Kriisinratkaisuneuvoston johdon istunnossa voidaan päättää, että erityiset toimet, jotka on annettu kriisinratkaisuneuvoston tehtäväksi asetuksen (EU) N:o 806/2014 75 artiklan 3 kohdan säännöksillä, ulkoistetaan kokonaan tai osaksi.
2. Kriisinratkaisuneuvosto voi ulkoistaa 1 kohdassa tarkoitetut toimet ainoastaan yhdelle tai useammalle julkisoikeudelliselle laitokselle, EKP:n keskuspankeille, kansainvälisen julkisoikeuden nojalla perustetuille kansainvälisille elimille tai unionin lainsäädännön nojalla perustetuille elimille sillä edellytyksellä, että niillä on vakiintuneet käytännöt vastaavien sijoitusten hoitamisesta, ja ilman, että rajoitettaisiin palveluntarjoajan mahdollisuuksia hankkia palveluja kolmansilta osapuolilta.
3. Sijoitustoimeksiannossa, jonka kriisinratkaisuneuvosto antaa palveluntarjoajalle, on määritettävä selkeästi ainakin kesto aika, maturiteetti, hyväksyttävät sijoituskohteet sekä vertailututkimusta koskevat vaatimukset samoin kuin vahvistettava järjestelyt, jotka koskevat palveluntarjoajan säännöllisiä raportteja kriisinratkaisuneuvostolle.
4. Kaikkiin kriisinratkaisuneuvoston ja palveluntarjoajan välisiin, 1 kohdassa tarkoitettuja toimia koskeviin sopimuksiin on sisällytettävä lausekkeet, jotka koskevat kriisinratkaisuneuvoston sopimuksenpurkuoikeutta, alihankintaketjuja ja palveluntarjoajan sopimusrikkomuksia.
5. Kriisinratkaisuneuvoston johdon istunnon on annettava kriisinratkaisuneuvoston täysistunnolle tiedot tulevista ulkoistamispäätöksistä.
6. Vaikka kriisinratkaisuneuvosto ulkoistaa 1 kohdassa tarkoitetut toimet kokonaan tai osittain, sillä on edelleen täysi vastuu kaikista asetuksen (EU) N:o 806/2014 ja tämän asetuksen mukaisista velvoitteistaan.
7. Kun kriisinratkaisuneuvosto päättää ulkoistaa jonkin 1 kohdassa tarkoitetun toimen, sen on noudatettava rahoitusalan parhaita ulkoistamiskäytäntöjä.
8. Jos kriisinratkaisuneuvosto ulkoistaa 1 kohdassa tarkoitetut toimet kokonaan tai osittain, sen on kaikin ajoin varmistettava, että
 - a) ulkoistaminen ei johda kriisinratkaisuneuvoston vastuun siirtämiseen;
 - b) ulkoistamisella ei poisteta asetuksen (EU) N:o 806/2014 45 artiklan ja 46 artiklan 1 kohdan mukaista kriisinratkaisuneuvoston vastuuvastuuta eikä saman asetuksen 47 artiklan mukaista kriisinratkaisuneuvoston riippumattomuutta;
 - c) ulkoistamisella ei viedä kriisinratkaisuneuvostolta riskienhallintaan tarvittavia järjestelmiä ja valvontamenetelmiä;

- d) palveluntarjoajalla on vastaavat liiketoiminnan jatkuvuutta koskevat järjestelyt kuin kriisinratkaisuneuvostolla;
- e) kriisinratkaisuneuvosto säilyttää asiantuntemuksen ja resurssit, joita tarvitaan tarjottavien palvelujen laadun sekä palveluntarjoajan organisatoristen valmiuksien ja vakavaraisuuden arvioimisessa ja ulkoistettujen toimintojen tehokkaassa valvonnassa ja ulkoistamiseen liittyvien riskien hallinnassa, ja kriisinratkaisuneuvosto valvoo kyseisiä toimintoja ja hallitsee kyseisiä riskejä jatkuvasti;
- f) kriisinratkaisuneuvostolla on suora pääsy ulkoistettuja toimia koskeviin merkityksellisiin tietoihin;
- g) palveluntarjoaja suojaa kriisinratkaisuneuvostoon liittyvät luottamukselliset tiedot.

17 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Ennen kuin kriisinratkaisuneuvosto hyväksyy ensimmäisen sijoitusstrategiansa, se voi tallettaa kaikki 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut määrät yhteen tai useampaan jäsenvaltion keskuspankkiin.
2. Ennen kuin kriisinratkaisuneuvosto tekee ensimmäistä kertaa laskelmat, joita tarvitaan 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen osuuksien määrittämiseen, se voi käyttää arviotietoja soveltaakseen 7 artiklan 2 ja 3 kohtaa.

18 artikla

Kertomus

Kriisinratkaisuneuvoston toimitettava komissiolle kertomus tämän asetuksen soveltamisesta 31 päivään joulukuuta 2016 mennessä.

19 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2016.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 16 päivänä joulukuuta 2015.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Jean-Claude JUNCKER